

РЕШЕНИЕ

№ 2434

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **752** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 20249340 от 11.11.2020 г. по НАХД № 9830/2020г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107-ми състав, е потвърден електронен фиш (ЕФ) Серия К № 1717145, издаден от СДВР-МВР, с който на Е. М. Т., ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от Е. М. Т. с искане да бъде отменено, като бъде отменен и ЕФ № 1717145 на СДВР. Позовава се на изтекла абсолютна погасителна давност.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. П. поддържа касационната жалба.

Ответникът СДВР-ОПП не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Прокурор К. от СГП счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да потвърди електронен фиш (ЕФ) серия К № 1717145, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 22.08.2017 г., в 09,07 часа по [улица], до № 4, с посока на движение от [улица]към надлез „Надежда“ се движел лек автомобил „Нисан Примера“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Е. М. Т., със скорост 88 км/час, при ограничение на скоростта 50 км/час за населено място. Скоростта, с която се движел автомобилът, била засечена с видеосистема TFR1-M с радар № 506. За така констатираното нарушение на Е. М. Т. бил издаден електронен фиш серия К № 1717145 по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл.189, ал.4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че Е. М. Т. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС.

Правилен е изводът на въззивната инстанция, че касаторът е нарушил чл.21, ал.1 от ЗДвП. Е. М. Т., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Размерът на наложеното наказание е съответен на предвиденото в 182, ал.1, т.3 от ЗДвП за превишаване от 31 до 40 km/h - глоба 400 лв.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Законовата препратка на чл. 189, ал. 14 ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете,

издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на преpraщaщата норма.

Неоснователно е възражението на касатора за изтекла абсолютна погасителна давност. В случая на Е. М. Т. е наложена глоба за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, извършено на 22.08.2017 г. Това е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното му преследване съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН. Абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН с половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца по чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН). Така при начален момент 22.08.2017 г., срокът на абсолютната погасителна давност по чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН от 4 години и 6 месеца изтича на 22.02.2022 г.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20249340 от 11.11.2020 г. по НАХД № 9830/ 2020 г. на СРС, НО, 107- ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.